

Békehírnök

2010. augusztus 15–22.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 33–34. SZÁM

Az államalapítás ünnepére Az ország jövője és az idegenek

Olyan legyen a köztetek tartózkodó jövevény, mint a közületek való bennszülött! Szeressétek, mint magatokat, mert jövevények voltatok Egyiptomban. Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek! (3Móz 19,34)

Bábel óta a nemzetek léte olyan „büntetés”, amellyel Isten új alapokra, új keretbe helyezte az emberiségnek adott eredendő parancsát. Ilyen értelemben a nemzetek között osztotta szét az Úr a teremtésben adott nagy feladatot. Roger Vernon Scruton angol filozófus, esztéta A nemzetek szükségességéről című 2002-ben írt tanulmányában igyekszik bizonyítani a nemzeti lét fontosságát és elkerülhetetlenségét.

A nemzeti lét természetesen nem jelenthet idegengyűlölő nacionalizmust. A csak magának élő nemzetek ugyanúgy megsemmisülésre vannak ítélve, mint az identitásukat és küldetésüket feladó népek.

A mózesi törvényben az Úr végtelen bölcsességgel és előrelátással figyelmezteti népét a közéjük kerülő más népek fiainak befogadására és szeretetére. A hivatkozás a történelmi tapasztalat, az egyiptomi élet, amely kitörölhetetlenül nyomot hagyott bennük. Nem csupán a szolgaság által (amiből csak az Úr tudta

őket kiszabadítani), hanem a letelepedett egyiptomi kultúra hatásaiban is. Az idegenek veszélyt is hordoztak Izrael népére nézve, de gazdagodást is jelentettek gazdaságilag, tudásban, szakmailag és kulturálisan egyaránt.

Ennek értékét ismerte fel és alkalmazta államalapítónk, István király is. Fiához, Imre herceghez írt intelmeiben külön foglalkozik a vendégek és a jövevények befogadásával, sőt támogatásával. Így ír: „Mert amiként különböző-különb tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különböző-különb nyelvet és szokást, különböző

különb példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszíti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti. Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakaratúan gyámolítsad és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak. Ha pedig le akarnád rombolni, amit építettem, vagy szétszórni, amit összegyűjtöttem, kétségkívül igen nagy kárt szenvedne országod. Hogy ez ne legyen, naponta nagyobbítsd országodat, hogy koronádat az emberek nagyságosnak tartsák.”

(folytatás a 247. oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette, hogy lakjon a föld egész felszínén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent. (ApCsel 17,26–27)

A HÉT GONDOLATA

Isten elrendeli a nemzetek helyét és idejét a Föld bolygó történelmében. Ezáltal és ettől kezdve bármennyire is különös – egymással szemben is van szerepe, küldetése a nemzeteknek. Ez olykor pozitív segítséget, gazdagítást jelent, de olykor az Úr a másik nép túlkapásainak megfékezésére, sőt akár megbüntetésére is használja a nemzetek vezetőit vagy az egész népet. Vagyis nem a főnmaradás az, amit elvár az Ég, hanem a körülmények közé szorított küldetés hű betöltését.

A HÉT GYAKORLATA

Mivel gazdagíthatod ezt a nemzetet? Tedd meg mindazt!

A HÉT IMÁJA

Istenem, a Földről száll feléd imám; a Földről, hol úgy előzőnlőték a térségeket a fegyverek, mint tavaszi réteket a fű. Gépszörnyek zajából, rohanó és lármázó emberek gyűrűjéből szólok, nyisd meg hát a csend kapuját, amiként a tulipán is kitárul a reggeli fényben.

Mindenható Isten: leheld szent lelked a világ kupeceibe, szabadítsd meg őket tébolyuktól, az önzéstől; add, hogy ne a farizeusokat kövessük; oszlasd el a hamis tanok homályát, hogy mindenki lássa, ki az, aki tanít és gyógyít, s ki az, aki csal.

Teremtő Atyánk, vezess Jézus fiad által az Úton, hogy ne Noé bárkája legyen a menedékünk e meggyalázott bolygón, de megtaláljunk téged, mint a tulipán, mely a föld-sötétből a fényre kúszva boldogan nyitja feléd szirmait.

Batta György: Ima a magyar nemzetért (részlet)

TAHI KONFERENCIA

Szeretettel várunk mindenkit 2010. augusztus 22-én, vasárnap Tahi Táborba éves konferenciánkra! Istentiszteleteink délelőtt 10 órakor és délután 15 órakor kezdődnek. További információ és esetleges ebédrendelés Uzonyi Ferenc gondnoknál kérhető (baptifon: +36-20-886-0009).

Akit magyarnak teremtett az Úristen, és nem fogja pártját nemzetének – nem derék ember.

Széchenyi István

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Augusztus 27-től szeptember 4-ig svájci túrát szervez a BMA.** Információ: bmszbayer@t-online.hu vagy +36-309531-737.

♦ **Augusztus 29-én Felsőpetényben a Répás dombon fúvózenekarok országos találkozóját** tartjuk (délelőtt fél 10 és délután 3 óra). Hívjuk az alkalomra a baptista fúvózenekarokat és a fúvózenét kedvelőket az ország bármely részéről. Az étkezés önellátó módon történik. Mindenkit szeretettel várnak a felsőpetényi testvérek.

♦ **Szeptember 4-én és 5-én ünnepséget tart a csetényi gyülekezet alakulásának 100. évfordulója alkalmából.** Szombaton 14 órától várják a korábban itt szolgáló lelkipásztorokat, lelkimunkásokat, missziós munkatársakat, valamint a környező gyülekezetek, egyházak lelkipásztorait. A vasárnapi istentiszteletek is a megemlékezés és a hálaadás jegyében történnek majd délelőtt 10 órától, délután 15 órától. Távolabbról is várják szeretettel azokat, akiket emlék, nosztalgia vagy valamilyen spirituális szál, kapcsolat köt a csetényi közösséghez, testvérekhez. A messzebről érkezőktől kérjük, hogy e-mailen, telefonon vagy levélben küldjenek előzetes jelzést. Bővebb információ és jelentkezés: bodispasztor@gmail.com vagy sisuju@gmail.com vagy 06-20/886 41 60 (lelkipásztor), 06-20/775 88 89 (gyülekezetvezető), 06-20/211 30 46 (szervező). További információk találhatóak: <http://www.csetenyibaptista.hu/>

♦ **Szeptember 13-17-ig hitmélyítő hetet tartanak a BMA** János-halmán lévő Baráti Missziós Centrumában.

Október 15-24-ig Izraelbe szervez körutat a BMA.

A BMA által szervezett programokkal kapcsolatosan további információ: bmszbayer@t-online.hu vagy +36-309531-737.

♦ **Szeptember 20-28. között zarándokutat tervez Damaszkuszba** (Szíria) az Ökumenikus Tanulmányi Központ. A gazdag program (kilenc nap, hét éjszaka) részleteiről tájékoztatás kapható: Ökumenikus Tanulmányi Központ, tel./fax: 36/1/466-4790, e-mail: okumenik@freestart.hu; vagy 06/70/508-7624 *Gimesi Zsuzsa* lelkész számán és e-mail címén: ssnngms@citromail.hu.

Amiért megdolgoztunk

„Ne lopj!” 2Móz 20,15

Nem tudom, hogy mennyire magától értetődő mai társadalmunk számára, hogy az a pénz, amiért megdolgoztunk, tulajdonképpen az összesűrűsödött izzadságunk. Vagy az izomenergiánk erő kifejtésével, vagy az eszünkkel dolgozunk. Munkánk által értéket hozunk létre. Nekünk magunknak vagy valakinek másnak szüksége van arra, amit alkotunk, építünk, gyártunk, bekönyvelünk, vagy éppen kiutalunk. Munkánk ellenértékéért kapjuk a becsülettel megérdemelt járandóságot, a fizetést.

Szükségleteink vannak. Fűtenünk, világítanunk kell, a számláinkat ki kell fizetni. Nem járhatunk mezítelenül télen, ruhára van szükségünk. Ki kell fizetnünk az árát. A sajátunkét és gyermekeinkét is, mert ők még nem keresőképesek. Nem is koplalhatunk büntetlenül sokáig. Elhasznált energiáink pótlására még akkor is szükségünk van, ha éppen pihenünk. Ahogy mondani szokás: enni pedig muszáj! Ezért is fizetnünk kell.

Isten alaptörvénye, a „ne lopj!” azt védi, ami minden embert megillet ahhoz, hogy élni tudjon. Amiért megdolgozott, ami éppen ezért az övé. Isten logikája az, hogy ne a felbarátunk védje a magát, hanem mi védjük a felbarátunkét. Hiszen a felbarátunk vagyonáért nem mi dolgoztunk, hanem ő. Nem minket illet, hanem őt. Ne ő vigyázzon rá, hanem mi. Magától értetődik, hogy nem vesszük el tőle, hiszen az az ő munkájának gyümölcse. Tiszteljük mindenkinek az értékét, hiszen az életéből fordított rá időt és élet-erőt. Az életét tiszteltem, amikor javait tiszteltem. Az életét rövidíteném meg, ha meglopnám.

Ez a parancs feltételezi, hogy az emberi tulajdon védelmében ez a tisztelet kölcsönös. Elvégre Isten parancsa mindenkit kötelez. A szomszédom vigyáz az én vagyonomra, én pedig az övére. Ugye milyen egyszerű! Milyen ideális volna az életünk, ha ez így működne. Egyből rendelkezésünkre állna

a hadiiparra és a rendőrségre, jogászokra meg a kerítésekre fordított összeg. Jobb utakat építhetnénk, több beteget jobban gyógykezelhetnénk. Egészségesebb és ebből adódóan drágább ételeket fogyaszthatnánk.

Micsoda naivitás! – gondolhatja bárki. Mennyire más srófra jár az agyunk! De hát ki és mikor adta meg az engedélyt a lopásra? Melyik parlament szavazta meg? Kinek jó, ha figyelmen kívül hagyjuk? Kinek lenne jó, ha a maga egyszerűségével érintetlenül hagynánk, és eszerint élnénk? Isten parancsa ésszerű.

Hányféle módon lehetséges a „lopás”? Hamis súly, hitvány árucikk, hűtlen kezelés, igazságtalan adók, meg nem érdemelt nyereség, visszatartott bér stb. Milyen keserves dolog elviselni bármelyikünknek, ha megrövidítenek vagy meglopnak! A sérelem bosszúságot okoz, sőt sok esetben bosszút szül. Olykor lehetetlen bosszút állni azon, aki megkárosított. Még ha lehetséges is, könnyen beindul a spirál. Csak „visszaszerzi” az ember azt, amit elvettek tőle. Ennek pedig azután soha nincs vége. Mint az emberiség történelme mutatja. Háborúk személyek és nemzetek között. Revansok, hetedízig tartó bosszúk. Ártatlanok szenvedése és halála.

Ahol viszont komolyan vették Isten törvényét, ott úgy gazdálkodtak az anyagi javakkal, hogy abból mindenki számára áldás fakadt. Nem loptak, hanem támogatták a szegényeket. Az egész nemzet felvirágzott. Benne az egyén anyagi helyzete, sőt becsülete is.

Hegyí András
(Hitünk erős alapjai)

Verspályázat

A 7-11 és 12-14 éves gyermekek számára versíró pályázatot hirdet szerkesztőségünk a nyár végéig, augusztus 31-ig. Bármilyen témában várjuk verseiteket. A versek ne legyenek hosszabbak 20 sornál, és egyénekenként legfeljebb öt verset küldhettek. A verseket a következő címre kérjük elektronikus formában a tárgynál „verspályázat” megjelöléssel: bekehírnok@baptist.hu.

Várjuk verseiteket!

Új lelkipásztor Nyíregyházán

A Nyíregyházi Baptista Gyülekezet megüresedett szószékén július 10. óta újra beiktatott lelkipásztor szolgálhat Cserés Attila testvér személyében.

Cserés testvér kezdetben az ügyintéző lelkipásztori feladatokat látta el. A lelkipásztorthívással járó, és egyéb, közel egy évig tartó közös munka közben merült fel a vezetőségben a neve, amit a gyülekezet teljes egységben támogatott.

Az Úr akaratára való imádságos ráhangolódás időszaka után kapták meg a Mindenható pecsétjét a további együttműködéshez.

Így kerülhetett sor az ünnepélyes beiktatásra.

Az alkalmon Mészáros Kálmán, egyházunk elnöke hirdette az ígét 2Tim 3,14 és 4,1–5 igeszakaszok alapján. A nevezett igékből merítve kifejtette a szolgálat nehézségeit, de a hangsúlyt annak örömeire tette.

A zsúfolásig megtelt imaházban került sor az ünnepélyes fogadalmötételre és az azt követő kézzelre-tes imádságra. Talán rendhagyó módon az áldáskérő imádságok nem csupán Cserés testvér szolgál-

latára és kirendelésére hangzottak el, hanem az egész családot szólaltak.

Tóth Zoltán a szószéki Biblia átadásakor a zsoltáráró sorai-
val méltatta és egyben figyelmeztette utódját.

A nagyszámú köszöntéseket Papp Dániel, a TBK elnöke és

Pintér Béla, a helyi gyülekezet vezető kezdte, majd a meglehetősen létszámú tiszántúli és határon túli szolgatársi közösség következett, ezt követően Bacskó Gábor nagydobosi körzetvezető, Marosi Nagy Lajos, a PT elnöke és Karancsiné Veres Erika NB-összekötő, a család részéről Cserés János szavai hangzottak el, végül a köszöntéseket a társegyszázak képviselője zárta.

A bensőséges hangvételű, sok énekkel tarkított ünnep méltó volt az Egyház Urához.

Hisszük, hogy nemcsak a beiktatott Cserés testvér életében lesz ez mérföldkő, hanem a Nyíregyházi Baptista Gyülekezet életében is.

Az Úr ráterítette az ő megújító, megszentelő Lelkét az ünnepre, az igazi főszereplő Jézus Krisztus volt, aki által, akiért vállalták mind az újonnan beiktatott lelkipásztor, mind a nyíregyházi testvérek a közös munkálkodást, a közös szolgálatot.

Az Úr tegye áldássá és áldottá őket!

Karancsi Csaba
ügyintéző lelkipásztor

Az államalapítás ünnepére – Folytatás a címlapról

Az idegeneket természetesen mindig józan mértékkel és válogatással, szabályozással és renddel kell fogadni, és helyet adni nekik az ország életében. Ha meggondolatlanul tesszük ezt, nem csupán mi bánjuk, hanem Isten parancsát sem jól alkalmazva a rombolást segítjük. „Engedd be a tót, kiver a házból.” Ez történik, mikor Isten parancsát komolyan vesszük, de ész nélkül. A Biblia kinyilatkoztatása, de a történelmi tapasztalatunk is arra nevel, hogy ne tartsuk távol magunktól azt a kincset, amit az idegenek hozhatnak számunkra.

A keresztyének között ez az idegenszeretet sosem volt ismeretlen, szívesen látták vendégül őket. Az újszövetségi íráskor is több helyen emlékeztetik a híveket erre a kötelességükre: „A vendégszeretetről meg ne feledkeztek, mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégeltetek meg.” (Zsid 13,2)

Bölcs dolog az értékes idegeneket magunkhoz szeretni, mert gazdagodásunkat fogja jelenteni.

Háló Gyula
f. szerk.

Vajúdik Bábel

Bábelben baj van. Szó nem száll az égig, fény nem ér a földre. Bábelt ellepte a szmog. A szavak pernyéje ül a szíveken. Álságos szavak, hamis érzelmek zavarják a nyelveket. Az „igenek” lehet, hogy igazak, de nem biztos, és a „nemek” bizonytalanok. Bábelben baj van! Összekeveredett a szavak jelentése.

A szerelmes ifjú „szeretlek” szava önzést takar, a szülőké uralmat a gyermekük felett. Addig hallhatják az idők a „Szeretlek, anyám!” megható szavát, amíg az el tudja látni önmagát. Szavak szállnak az ég felé, de nem jutnak fel soha. Bábelben baj van. Szmog ül a szavakon!

Az Úristen keres bennünket. Beszélni szeretne velünk. Keresi az igazat és az engedelme-
st, de nem lát, köd takarja el. Hallani szeretné szívünk tiszta vallomását, de nem érhet hozzá a hang. Saját képmását keresi bennünk, de mindent látó tükrében csak szürkéséget lát. Bábelben baj van. Bűnösök a szavak!

Ekkor a jó Isten megbünteti az embereket. Nem más-más nyelven beszélnek, mint Bábelben, hanem egyszerűen némák. Csend legyen! – szól az Úr, hogy magunkba fordulhassunk, meggondolhassuk, mi igaz és mi nem! Lehet, hogy kilenc hónapig fog tartani a csend, mint a gyermekvárás gyönyörű ideje. Ahogy mozdul a magzat, úgy fog elindulni bennünk a vágy az igaz szó után. S amint a gyermek anyja ölében gyarapszik, úgy érik meg az elhatározás, hogy legyen végre „igenünk” igen és a „nem” valóban nem. A büntetésünkben feltör a bűnbánat. A mi Bábelünkben zsákba öltözünk.

Új teremtés lesz az új szó. Az Úr Jézus saját vérével mossa tisztára, megigazít minket.

Ha mindezt átéljük, hirtelen meglátjuk az eget, és érezzük a nap melegét. A büntetésünk véget ér, mert Bábelben megszületik az Ige. Mi halljuk az Urat, és szavunk felszáll az égig!

És az összezavart nyelvek egyetértenek!

Frittmann Lászlóné

Debreceni bizonyágtevők

A Téglás házaspár – „Maci” és „Inci”, ahogy mi mindannyian ismerjük őket – együtt indult a hitben. Maci baptista családban nőtt fel, de tizenévesen már elmara-
dozott az imaházból, a középiskola elvégzése után pedig végképp szakított a gyülekezettel. A tavaly karácsonyi – gyülekezetünkben már hagyományos – agapé vacsorára hívták el őket barátai, ettől fogva szinte minden istentiszteleten és gyülekezeti alkalmon részt vettek. Március végén a Messiás című színdarab adta meg az utolsó lökést a döntéshez, ahol felismerték az igazságot, elmondták a megtérők imáját, és mindketten elfogadták az Úr kegyelmét.

Semjéni János a szocializmusban nevelkedett, hitt benne és ennek szellemében élt. A felesége révén találkozott először a keresztyénséggel. Elfogadta a felesége hitét, de nem követte őt. A rendszerváltás után vállalkozó lett, a rengeteg munka, a pénzkereset töltötte ki az életét, egészen addig, amíg egy szívinfarktus meg nem állította. Felépülése után folytatódott a hajtás, ennek következményeként egy pacemaker kellett beültetni a szervezetébe, így már muszáj volt lassítania a munkatempóján. A szocializmus bukása és a kemény munka hiánya miatt úgy érezte, hogy nem tartozik sehová, lebeg a levegőben. Közben a felesége beszélt neki Isten ígéből, ami egyre jobban kezdte érdekelni. Emellett a lánya elhívta a gyülekezetünkbe. Első látogatása után többen is szeretettel hiányoltuk, amikor nem láttuk újra, ami nagyon meglepte, és most már neki is elkezdett hiányozni a gyülekezet. Fokozatosan jutott el addig, hogy Jézus Krisztus mellett döntjön. Családi fekete báránból megcsendesült bárány lett. Súlyos betegségeket, baleseteket élt túl, azt hitte, azért, mert erős. Végül beismerte, hogy nem ő az erős, hanem az Úr. Megértette, hogy Istennek terve van vele.

Trinity Baptista Gyülekezet

Bemerítés Kisújszálláson

A kisújszállási gyülekezetnek Isten kegyelméből csak fél évet kellett várnia a következő bemerítési istentiszteletre. Április 18-án délután 3 órakor kezdődött ez a szép ünnepi istentisztelet, amelyen Istennek hálát adhattunk, hogy négy fiatal életében újra véghezvitte az újjászülés nagy csodáját. Az igehirdetés szolgálatát ifj. Révész Lajos, a székesfehérvári gyülekezet lelkipásztora végezte.

Pintér Gergő hívó családban nevelkedett, sokszor szólt hozzá Isten, de úgy gondolta, ráér még arra, hogy döntson Isten mellett. Ezért húzta az időt, de tavaly ősszel egy evangelizáció alkalmával megértette az Isten, és nem várt tovább, átadta életét az Úrnak.

Szűcs Ildikót megviselte szülei válása, és félelmei voltak, de Isten álomban kijelentette magát, és ez olyan hatással volt rá, hogy félelmei elmúltak, majd ezután egyik este ahogyan nézte a 700 klub műsorát, ráterhelődtek a bűnei, megvallotta őket Megváltójának, azóta békesség van a szívében.

Szűcs Katalin, Ildikó testvére egészen fiatalon, hatévesen anyukája bemerítkezésén kérdezte meg lelkipásztorát, hogy ő bemerítkezhetne-e. A lelkésze azt tanácsolta neki, hogy várjon még egy kicsit. Öt-hat év el-

teltével történt életében, hogy egy kedves testvérő meghívta őt, nézze meg lakásán A menny kapuja és pokol tornáca című színdarabot, ez olyan nagy hatással volt rá, hogy bűnbánatban összeroskadva átadta életét Jézusnak.

Sáfár Rebeka is átélte szülei válásának nehézségeit. Ebben a fájdalomban és nehézségben hívta el egykori szolféztanárnője a gyülekezetbe, ahova el is jött. Isten ígét hallgatva egy úrvacsorai istentiszteleten élte meg, hogy milyen az Isten bűnbocsátó kegyelme. Ezután Isten elvégezte benne, hogy megbocsáson apukájának.

A fiatalok bizonyágtételét nagy örömmel hallgattuk, és áldottuk az Urat munkájáért, amelyet elvégzett a fiatalok életében. A bemerítés szolgálatát Pesti Csaba, a gyülekezet lelkipásztora végezte.

Pesti Csaba

Egy ateista megtérése és halála

Életének nagyobb részét a brit ateista Antony Flew valláskritikusként élte le. 2004-ben viszont mindenkinek arról szólt, hogy hitre jutott. Idén, 87 éves korában hunyt el.

Antony Flew a darwinista-materialista filozófia egyik legvehemensebb képviselője volt, s évtizedeken át radikálisan elutasította Istent. A filozófus példaként ható Flew indította el ateista útján Richard Dawkins, „Az istenörület” című könyv szerzőjét. Könyveiben, így például „Az Isten és a filozófia” vagy „Az ateizmus elfogadása” címűekben azt a nézetet képviselte, hogy addig ateistának kell maradnunk, amíg kétségbevonhatatlan istenbizonyítékokra nem lelünk. Ilyen

életmű után igencsak meglepő volt, hogy 2004-ben egy interjúban Flew nyilvánosságra hozta, mégiscsak hisz Istenben. Miután utánajárt a bizonyítékoknak, és felfedezte Istent – nyilatkozta. A tapasztalati bizonyítékok közé sorolta, hogy kell lennie Istennek, aki a világmindenséget létrehozta, s ebből a tényből számos filozófiai következtetés adódik. 2007-ben Flewnak megjelent az a könyve, aminek a címe: „Van Isten – hogyan változtatta meg véleményét a világ leghírhedtebb ateistája”. Ebben leírja, hogyan tért meg ateizmusából.

(livenet.ch – 2010.05.07 – dr. békefyröhrig klaudia – www.reformatus.hu)

Bemerítés Püspökszilágyon

2010. március 28-án, virágvasárnap három év után ismét megmozdult a víz a Püspökszilágyi Baptista Gyülekezetben. Az ünnepélyes alkalomra teljesen megtelt a kis imaház a környékbeli gyülekezetekből érkező testvérekkel és azokkal, akik a faluból és a környező településekről jöttek el. Egy testvérnő, *Moravcsik Jánosné Margitka* tett bizonyosságot hitéről és pecsételte el az életét a bemerítkezés által Jézus Krisztusnak. Bizonyosságtételében elmondta, hogy mélyen vallásos katolikus családban nőtt fel, és élete eddigi részében is buzgón gyakorolta a vallását. Megtérése előtt néhány évvel egyre mélyülő depressziós állapotba került. Munkába menet a vonaton megismerkedett egy hívő fiatalasszonnyal, akitől biztatást kapott a megtérésre és egy Bibliát az Isten megismerésére. Így egy nyomasztó depressziós nap magányában leborulva kérte Isten szabadítását és vallotta meg bűneit. Isten kegyelme kiáradt, és ő megszabadult a depresszió gyötrelmeitől. Ezek után egy barátnő segítségével jutott el a püspökszilágyi közösségbe. Éveken keresztül párhuzamosan járt a katolikus templomba és az imaházba is. Míg Isten válaszút elé nem állította: a vallás vagy az élő hit, a széles út vagy a keskeny. Nehéz lelki tusa után a Szentlélek vezetésének engedve döntött az élő hit és a keskeny út mellett, kérve tagfelvételt és bemerítést.

Az istentiszteleten a váci gyülekezet kamarakórusa szolgált csodálatos énekekkel, az igehirdetést *Meláth Attila*, a körzet lelkipásztora, a bemerítést pedig *Floch Gábor*, a szokolyai gyülekezet lelkipásztora végezte. Majd kézzel-féjjel imádságban mindkét lelkipásztor imádkozott a frissen bemerítettért. Az alkalom végén a hálaadó imádságra az a testvérnő is fel lett kérve, aki annak idején a Bibliát adta a vonaton Margitkának. Itt teljesedett be az Isten ígéje: „más a vető és más az arató”, Püspökszilágyon ezen a virágvasárnapon együtt örült mindkettő.

Ullmann Sándor

GYERMEKBEMUTATÁSOK

Szödön két olyan fiatal házaspár hozta el első gyermekét az Úr elé, akiket az Isten megvárakoztatótt a gyermekáldással hosszú éveken keresztül.

Az első házaspár, *iff. Püsök Gerzson* és felesége, *Erika* 2009. június 16-án hozták el először *Johanna* lányukat hálaadással és örömezzéssel az Isten házába. A bemutatás szolgálatát *Kotán Béla* lelkipásztorunk végezte.

A második házaspár, *Blaskó Péter* és neje, *Rita* 2010. május 9-én hozták el először a gyülekezetbe fiukat, *Péter Donátot*, hogy érte imádkozzunk és az Úrnak ajánljuk. *Kotán Béla* lelkipásztorunk hirdette az ígét a Márk evangéliuma 10,13–15-ből. Kiemelte igehirdetésében, hogy a gyermekek előnyös

helyzete nem ártatlanságukból adódik, hanem abból, hogy ők mindent ajándékba kapnak. Ugyanígy a hit hasonlítható egy nyitott ajándékra váró gyermektenyerhez. Mivel ez az ajándék, Jézus személyében az Isten eljövendő országa már jelen van, mindazok a tagjai lehetnek, akik engedik, mint gyermekek, hogy Jézus karjába vegye őket. Ez a gyermekbemutatás félig evangelizációs alkalomnak is mondható, mivel a rokonság nagy része nem hisz Istenben.

A bemutatásoknál előbb a szülők, majd a lelkipásztor imádkozott az újszülöttekért. Sok köszöntés hangzott el a gyülekezet és a rokonság részéről. Mindkét gyermek életére Isten áldását kívánjuk.

Egyházi érdekességek

A fénytemplom sikere

Németországban, a Bad Nauheimben/Hessen található tartományi parkban manapság sokszor lehet hallani ezt a mondatot: „Milyen szép!” Szép, hogy a fénytemplom olyan lenyűgözően sokszínű, s szép, hogy a tartományi parkban egyáltalán templom is található, amit az érdeklődők október 3-ig tekinthetnek meg.

Az építész, *Jens Gommel* így fogalmazza meg ötlete lényegét: „Olyan helyet szerettem volna létrehozni, ahol mindig fénylő világosság van, s az emberek gondolatai is megtisztulnak.”

(www.reformatus.hu)

Marketing-tanácsadó lett a 40 éves apaca

A floridai születésű *Achille Zozime* úgy gondolta, hogy az eddig megszerzett egyházi tapasztalatait az üzleti életben kamatoztatja tovább. *Achille* munkája a floridai Palm Bay katolikus felekezet kommunikációs feladatainak az ellátása volt. A hívőkkel is ő tartotta a kapcsolatot addig a pillanatig, amíg fel nem kérték egy katolikus közeli rendezvény megszervezésére. Egy hétre kivonta magát az egyházi feladatok alól, és kilépett az üzleti életbe. Az általa szervezett program olyannyira sikeres lett, hogy eldöntötte, véget vet egyházi életének, és tanácsadással fog foglalkozni.

„Isteni jelnek veszem azt, hogy az első nem katolikus programom sikeres lett – mondta *Achille Zozime*. – Szeretném tudásommal a mások által szervezett programokat segíteni. Eddigi 40 évem alatt sok minden kimaradt az életemből, amit most szeretnék bepótolni.”

(marketinglife.hu)

Európai Keresztyén Környezetvédelmi Hálózat

Prága – Az Európai Keresztyén Környezetvédelmi Hálózat (European Christian Environmental Network, ECEN) 2010. június 9–13. között tartotta 8. gyűlését Prágában a Nemzetközi Baptista Teológiai Szemináriumban (IBTS). 23 országból több mint 80 résztvevő tárgyalta a konferencia témáját: „Mindennapi kenyerünk – a klímaváltozás időszakában élve”. A konferencia után egy sajtóközleményt, egy levelet és egy imádságot adtak ki.

A mindennapi ételmisszer-fogyasztás és a klímaváltozás kapcsolatát számos megközelítésben hangsúlyozták a konferencián. Az UN-FAO (az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete) szerint a húsfogyasztás nagyban hozzájárul az üvegházhatást okozó gázkibocsátáshoz. Ennek legfőbb okai az intenzív ipari marhatermesztés, illetve a marhatakarányként használt nagyszámú szójaültetvények miatti tömeges erdőirtás. A húsfogyasztás csökkentése tehát egy fontos eszköz a klímaváltozás elleni küzdelemben. Fontos megértenünk azt, hogy a gazdasági irányítók áldozatait vagyunk, akik fogyasztásfüggőkké tesznek bennünket. Ezeket a pszichológiai mechanizmusokat át kell törnünk ahhoz, hogy megforduljunk és tudatában legyünk annak, hogy a teremtésnek részei vagyunk és nem annak kihasználói. A mezőgazdasági üzemeltetők energia- és vízigénye a jelenlegi kívánalmakhoz igazodva fenntarthatatlanok. Továbbá az „ételkilométer” (mekkora utat tettek meg a tányerünkra kerülő étel összetevői összesen), a génmódosított élelmiszerek kockázata, az élelmezési bizonytalanság és a húsfogyasztástól való nagymértékű függés mind komoly etikai kérdéseket vetnek fel minden egyház keresztyénei számára. A Cseh Köztársaság egyházaiban is gyorsan fejlődött a környezettudatos munka az elmúlt években, amint ezt az előadások bemutatták.

Az Európai Keresztyén Környezetvédelmi Hálózat (ECEN) olyan egyházi hálózat, amelynek célja a teremtésvédelem témájának előmozdítása. Az ECEN az Európai Egyházak Konferenciájának egyik eszkö-

(folytatás a következő oldalon)

Mit jelent az imádkozás számomra?

Az imádkozás számomra nem feltétlen beszédből áll, beszéd is, de nemcsak szó. Az imádkozás egyik fontos területe az Isten jelenlétében időzés.

Az egyéni csendességemet általában háromféleképpen élem meg:

1. Egyedül vagyok az Isten előtt és *beszélgetek vele*. Megtanultam az Úrral járás évtizedeiben, hogy életem dolgait, terheit, panaszaimat, kéréseimet, bűneimet – szóval mindent, amiről beszélnem kell az Úrral – egyszerűen, őszintén elmondom neki. Sokáig kellett gyakorolnom magamat abban, hogy ne színezzem ki a tényeket, és hogy tudjak beszélni vele a legintimebb, legtítkosabb dolgaimról is. Tanulnom kellett, hogy a hibáimról, tévedéseimről, bűneimről úgy tudjak beszélni vele, hogy közben nem háritok, nem hibáztatok, hanem csak magamról beszélek, és mindent a lehető legőszintébben kimondok előtte.

2. A második, ami gyakran felüdít és megerősít: miután elmondtam mindazt, amit Istennel megakartam beszélni, *ott maradok előtte, és hallgatom őt*. Vigyázok a gondolataimra, hogy ne kalandozzanak el, és rá összpontosítok. Az ilyen csendes pillanatokban gyakran kapok látást, tanácsot, új felismeréseket. Ezek számomra az imaélet legkedvesebb időszakai.

3. Hasonló az előzőhöz: *csendben vagyok az Isten előtt*. Némán „kinyitom a fülem és a szívem”, és figyelek rá, és betelik a lelkem közelsége élményével. Sokszor kíváncsi vagyok erre a „találkozásra”. Néha érzem a jelenlétét, mégis távolinak, megközelíthetetlennek tűnik, mások pedig olyan, mintha fogadna: ad egy kis időt az idejéből, megengedi, hogy átéljem a jelenlétének feszültségét, és van, hogy hosszan vele időzhetek. Ide nem kellenek szavak, leginkább csak jelenléte élménye tölt el.

Az imádkozásaim egyik ismétlődő élménye annak felismerése, hogy Isten személyesen ismer. Mindig hatalmasan megerősít ennek megtapasztalása. Ismeri az életemet, titkaimat, félelmeimet, vágyaimat. Csodálatos az, ahogy megkülönböztet több milliárd ember között, és úgy élhetem meg szeretetét, mintha csak én volnék neki egyedül.

Néhány kiemelkedő esetet kivéve – ezeket itt nem részletezem – Is-

ten általában nem veszi ki a kezemből dolgaikat intézését, többnyire nem ad kész megoldásokat – nekem mindenért meg kell dolgoznom –, de sokszor élem át, hogy megváltoztatja a látásomat, új szempontokat ad, bátorít, alkalmassá tesz, felold a szorongásaimból, és így vezet az egyéni és a szolgáló életben.

Lukács Tamás

Szeretek beszélgetni azokkal, akik közel állnak a szívemhez. Jó elmondani azt, ami velem történik, ami foglalkoztat, és örömmel hallgatom én is mások szavait. Ritka kivételtől eltekintve úgy tapasztalom, hogy ha valakivel nincs módunk beszélgetni, akkor a kapcsolat is lassan megszakad.

Szeretek az Úrral beszélgetni. Bár ő pontosan ismeri életem eseményeit, én azért szívesen tartok neki élménybeszámolót, „panaszdelutánt”, hozom elé az imalistámon szereplőket, vagy borulok le nagysága előtt és dicsőítem nevét. Olyan jó, hogy ő figyel rám, és párbeszéddé formálja imáimat.

Szeretem azt, hogy az imádkozásban sincsenek sablonok. Kapcsolódhat az imám az esti igeolvasáshoz vagy a napi tennivalókhoz. Történhet otthon, a templomban, sőt az autóban vezetés közben is. Lehet kettesben lenni az Úrral, de mennyi áldásban van részem a lelki testvérekkel tartott imaközösségekben is! Szólhat hangosan vagy hang nélkül, prózában vagy énekbe öltöztetve, megtanult szöveggel vagy szabadon, a Lélek által formált szavaimmal.

Szeretem időnként felidézni életem meghatározó imádságait. A nagymamámért súlyos betegségében tartott könyörgésem, és háladási imám a gyógyulása után. A teológián szobatársammal sokszor késő éjjel mondott imádságainkat. Könnyek közötti bűnvallásaimat. A pénteki ifi előtti imatéma-gyűjtőket és elcsendesedéseket. Nehéz helyzetemben az értem imádkozók imameghallgatásának tapasztalását. Idős nénik fohászeit életemért, lelkésem szolgálatomért akkor is, ha már messzire sodort tőlük az élet...

Köszönöm, Uram, az imádkozás drága lehetőségét!

Hulej Enikő
evangelikus lelkész

Mit jelent az imádkozás számomra?

Áldott, imádkozó családba születtem, így én is korán „megtanultam” imádkozni. Ennek sok áldását, de hátrányát is megéltem. Gyakran vallásos gyakorlattá silányultak az imádságaim. Nem is gondoltam rá, hogy kihez szólok, kihez próbálok közeledni.

Viszont kegyelemből ismerem a bensőséges kapcsolatot is Urammal. Gyakran úgy élem meg reggeli csöndességeimet, hogy Jézus lába elé ülök, és miközben olvasom az Igét, az ő hangját hallok. Ő beszél velem, én pedig válaszolok neki. Ez csodálatos. Szükséges hozzá a belső és külső csend.

Már hívő életem elején fontos volt számomra együtt imádkozni másokkal. Szinte mindig tagja voltam/vagyok egy imacsoportnak. Különleges kiváltságnak élem meg, hogy testvérekkel közösen dicsérhetjük Megváltónkat, mondhatjuk el kéréseinket.

Érzem annak a felelősségnek a súlyát, hogy buzgón, kitartón, hittel könyörgök elsősorban családunk tagjaiért, de gyülekezetünkért és népünkért is. Néhány éve figyeltem fel a többes szám jelentőségére a Krisztustól tanult imában: „bocsásd meg a mi vétkeinket...” Nem jöhetek Isten elé „kívülállóként”, amikor másokért könyörgök. Vajon mi az én részem mások bűneiben?!

Azt hallottam, hogy valaki álmában megérkezett a mennyországba. Egy angyal elvezette gyönyörű lakásába. Amikor belépett testvérünk, látta, hogy az asztal tele van becsomagolt ajándékokkal. Megkérdezte az angyalt, hogy mik ezek. Mire jött a válasz: részedre voltak elkészítve ezek az ajándékok, de nem kérted el őket.

Nem szeretnék hasonló helyzetbe kerülni. Mostanában olvastam Isten üzenetét Dávid királynak: „*Neked adtam Izrael és Júda házáat is. És ha ezt kevesellted volna, még sok mindent adtam volna neked.*” (2Sám 12,8b)

Vágyom egyre jobban megismerni Jézust, és az ő akarata szerint imádkozni.

Kovács Gézané Ildikó

Hírlevél Kárpátaljáról

Beregújfalun van egy nagy roma tábor is, ahová az ottani cigányok nagyon várnak már bennünket, és hiszszük, hogy a beregújfalui gyülekezet és a gáti roma testvérek együtt indítják be a roma munkát. Beregújfalun is, Gáton is imaházról gondolkodnak a testvérek – a lelki munka áldásai mellett kérjük, hogy ezért is imádkozzatok!

A Kárpátaljai Magyar Bibliaiskola is megy szépen, remek előadókka. Legutóbb például dogmatika témában dr. Kovács József tartott fantasztikus előadást. A hallgatók mintegy kilencen vannak, és tanulnak derekasan. Hiszszük, hogy a jövő pásztorai, ifimunkásai ők.

Zápszonyban nagyon szépen dolgozik Nagy-Kasza Dániel és Ilona. Most ünnepelték a gyülekezet 80. jubileumát, majd egy bemerítést is tartottunk – de készül a következő is. Szeretnénk – több gyülekezet és ifjúság összefogásával és a Magyarországi Baptista Egyház támogatásával – beindítani Beregszászon az ifjúsági munkát az egyetemeken meg a középiskolákban

– a Koinónia Alapítvány épületében. Imádkozzatok ezért is!

Ami talán a legfontosabb imatémánk: nagy szükségünk van lelkimunkásokra. Az itteniek nagyszerűen dolgoznak, de kevesen vannak. Legalább két – de inkább három – munkásra lenne szükségünk egy néhány esztendőre. Aztán felnőnek majd az itteniek...

Készülünk a decemberre, amikor fél évre haza fogunk utazni az USA-ba, hogy egyrészt a gyülekezeteknek beszámoljunk az itteni munkáról, másrészt a családunkkal is tudjunk találkozni. (Már nagyon-nagyon hiányoznak...) De addig még szeretnénk bemerítést tartani Gáton a roma gyülekezetben, meg Beregújfalun az ottani új gyülekezetben. Imádkozzatok értünk, mert a sok öröm és áldás mellett a koncentrált támadást is nagyon tapasztaljuk a sátán részéről. Köszönjük imádságaitokat, e-mailjeiteket.

Szeretettel

Dr. László Imre és Klári
az IMB misszionáriusai

(folytatás az előző oldalról)

ze, amelynek célja, hogy a természettel és a környezettel való kapcsolatról beszéljen a keresztyén teológia és a keresztyén életvitel perspektívájából. Az Európai Egyházak Konferenciája (CEC, KEK) az európai országok több mint 120 ortodox, protestáns, anglikán és ókatolikus egyházának, valamint 40 társszervezet szövetsége. Az Európai Egyházak Konferenciáját 1959-ben alapították. Genfben, Brüsszelben és Strassbourghban vannak irodái.

(forrás: www.evangelikus.hu)

Imádság

Ó, Szent Isten, ki vagy a menyekben és a földön! Mindennapi kenyerünket te adod nekünk és te gondoskodsz rólunk! Segíts úgy élnünk ma, hogy a holnapra is gondolunk!

Elhívtál bennünket, hogy imádjunk téged. Elhívtál, hogy a béke és igazság szerint éljünk. Elhívtál, hogy fenntartható módon alakítsuk közösségeinket.

Segíts bennünket, hogy igaz felebarátok legyünk! Látjuk, hogy kapcsolataink szétestek, és bolygónk ökoszisztémája összetört! Látjuk, hogy az egész teremtett világ szélsőséges állapotokkal küzd, és közösségeinket az egyenlőtlenség és megosztottság töri szét.

Megtapasztaljuk nagylelkűségedet abban, hogy ennivalóról gondoskodsz számunkra. Add, hogy ne felejtjük el, hogy a világ élelmét nem egyenlően osztották szét: van, aki túltáplált, és van, aki éhez!

Megvalljuk, hogy egyre több az adósságunk. Ez bálványimádat, bizonytalanságot és igazságtalanságot szül, és a gondoskodás és részvétel közösségeit rombolja szét.

Megvalljuk, hogy erősnek hiszszük magunkat, amikor a pusztulás képei kísértenek bennünket. Felületes szenvedélyeinket éltetjük helyett, hogy talentumainkkal éljünk.

Segíts bennünket, hogy megtapasztaljuk minden egyes pillanat szentségét! Segíts bennünket, hogy meg tudjunk állni a sebesség és mohóság kísértésében! Szabadíts meg bennünket a büszke gögőtől! Kérjük, add, hogy a Föld sebei behegedjenek! Igéd és Lelked kegyelmével formáld át életünket! Mert tiéd a világosság ajándéka, az élet és a szeretet, most és örökkön-örökké!

Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké! Ámen.

Mit ad Isten?

Vallomások hitről és életről.
Szerkesztette Szőnyi Szilárd

A meginterjúvott személyektől származó gondolatokat Katona László válogatta

Süveges Gergő
tv-bemondó, műsorvezető

Szerintem az igazi férfit nem „mácsóméterben” mérik, hanem felölősségvállalásban.

Látom, hogy a mai világ irtózik a szenvedéstől, az erőfeszítéstől és munkától.

A jó édesapa az, aki jelen van a családja életében, akiről nem kell fényképet tartanunk a kredencen.

Egy apa két dolgot adhat gyermekeinek: testvéreket és időt.

Azért születtek a gyermekeink, mert velük szeretnénk azt a harmóniát megosztani, amely közöttünk a feleségemmel megvan.

Mintát tudunk mutatni a gyermekeinknek, és azt tudjuk elmondani nekik, hogy miért nagyon fontos számunkra a hit. Csak annyit tehetek, hogy gyermekkorban megpróbálom minél jobban „megtalpalni” őket.

Rátóti Zoltán
színész, a magyarfalvai fatemplom építője

Bűntudatból nem épít templomot az ember.

Sok esetben szavakkal próbálják alátámasztani a gondolatokat, ahelyett, hogy tettekkel bizonyítanak.

Nem vagyok már abban a korban, hogy kifelé kelljen bizonyítanom.

Aki templomot épít, az közösséget is épít.

A vezeklő áldást is keres.

Én a munka során megtapasztaltam, hogy áldást is kapok.

Sajnos, ma elég, ha érdekes vagy, a hitelességet senki nem kéri számon. Ma túl sok az információ, a káprázat, és túl kevés a kapaszkodó.

Schanda Balázs
volt alkotmánybíró, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi dékánja

Ha valahol nem üldözik a hívőket, ott el kell gondolkodnunk.

Az egyházban két hierarchia létezik: a látható és a láthatatlan.

(folytatás a következő oldalon)

Találjuk meg szívünk dallamát!

Sok emberre jellemző, hogy negatívan, bűntől lehajtott fejjel bandukol, hagyja, hogy a problémái és körülményei lehangolják. Minden egyes napjuk feszültséggel teli, gyakran a kimerülés határán vannak. Isten azonban valamennyiünkbe belehelyezte az öröm forrását. Amikor gyerekek voltunk boldogan, gondtalanul nevetünk, és lelkesedtünk az életért. Ám az idő múlásával új szokásokat alakítottunk ki. Sajnos időnként megengedjük, hogy a nehézségek teherként nehezedenek ránk. Lehet, hogy a körülményeink nem a legrózsásabbak, és sok minden nem az elképzeléseink szerint alakul, ám ha megtanuljuk, hogyan kell meríteni az örömforrásból, megmarad a békességünk, sőt az élet iránti lelkesedésünk is.

Úgy lehet örömmel teljes az életünk, és úgy győzhetjük le az élet nehézségeit, ha megőrizzük Isten dicséretét a szívünkben. Naphosszat énekelnünk kellene, ha hangosan nem is, de legalább ott belül. Mindegy tehát, milyen formában, a lényeg, hogy a szívünkkel énekeljünk az Úrnak. Ennek hatására a bensőnk feltöltődik: Isten megújítja az erőnket, és újra feltölt örömmel és békességgel. Azokat a területeket akarja megújítani az életünkben, amelyek olyan gyakran kimerülnek a mindennapok feszültségeiben, kudarcaiban. Ha nem fogy el ajkunkról a dicséret, akkor folyamatosan tudunk fejlődni, és a kimerültség sem fog uralmat venni rajtunk. Folyamatosan adjunk hálát Istennek mindazért, amit értünk és a családukért tett! Ha hálásak vagyunk, bizalommal tekintünk a jövőre, jó dolgokat várunk Istentől, akkor szívünk is könnyen zengi a dicséret himnuszát.

A változás csupán döntés kérdése

Kezdjük azzal a napot, hogy ráhangoljuk a szívünket egy Istennek szóló dicséretre!

A legfontosabb, hogy visszaszerezzük a hála zsoltárait. Ha ehhez arra van szükség, hogy megváltoztassuk némely szokásunkat, és abbahagyjuk a negatív dolgokon való elmélkedést, ne habozzunk megtenni! Lehet, hogy nem minden tökéletes az életünkben, de ennél még sokkal nehezebb is lehetne. Ne a rosszon merengjünk, hanem kezdjünk el hálásnak lenni a jóért! Mennyivel nagyszerűbb lehetne az életünk, ha egyszerűen megőrizzük a dicséret énekét a szívünkben.

Talán vannak, akik az utóbbi időben észrevették, hogy nem mosolyognak annyit, amennyit általában szoktak, már nem tudnak nevetni. Esetleg már berendezkedtek arra, hogy csak átvészelní akarják az életet. Az egykori tűznek és lelkesedésnek hűlt helye. Mindez azonban megváltozhat, csupán döntés kérdése. Új szokások kialakításába kell kezdeni! Az egyik legjobb bizonyosság, ha boldogok vagyunk, mosolygunk, barátságosan és kedvesen viselkedünk az emberekkel.

Mindenkinek vannak nehéz időszakai, lehetnek komoly problémái, súlyos terhei az életben. Azt azonban nem engedhetjük meg, hogy a gondok és a körülmények ellopják az örömmünket. Az elhívásunk nem arról szól, hogy magunkba roskadva menjünk át az életen. Mi Krisztus nagykövetei vagyunk, a Mindenható Istent képviseljük itt a földön. Képviseljük hát hozzá méltóan! Arra van szükségünk, hogy felegyenesedjünk, a fejünket felemeljük, háladalt énekelve magabiztosságot sugározzunk a környezetünk felé.

Drága testvérem! El kell határoznod, hogy megőrzöd a hálás szívedet, ezáltal megújulsz te is, és a bensőd újra feltöltődik. Ha kéred, ő friss örömmel, békességgel, erővel, győzelemmel és kegyelemmel tölti be a bensődet. Így könnyű lesz a tőle kapott áldásokat megtapasztalnod az életben. Ezért zengjen mindig minden körülmények között ajkadról a hálaének!

Durkó Anett

PALOTÁBAN A KIRÁLY

Jubileumi koncertet ad a magyar Continental Singers

A budapesti Művészetek Palotája igazi impozáns hely. Hatalmas belső terek, fenséges oszlopcsarnokok; szinte lenyűgözi a belépőt a hely méltósága. Szeptember 14-én az épület valódi palotává válik, itt ad ugyanis koncertet a magyar Continental Singers. A csoport fennállásának 25. évfordulója alkalmából ezen a helyen szeretné felémelni a Király, Jézus nevét, és megadni neki minden tiszteletet és hálát azért a munkáért, amit a csoporton keresztül elvégzett hazánkban a sok ezer koncertlátogató szívében.

A Continental Singers neve az egyik leghíresebb és legrégebb nevek közé tartozik a magyar modern keresztyén zenei életben – meséli *Tornay András*, a magyar csoport első vezetője. – Zenénk komoly mondanivalót hordoz, sokféle stílusban próbáljuk átadni az evangélium üzenetét az utca emberének. Az első amerikai csoport 1981-ben látogatott hazánkba, s ezután minden nyáron visszatértek. A politikai helyzet miatt nem volt könnyű a dolguk, és csak nagy nehézségek árán tudtak koncerteket szervezni, ám a csoport akkori vezetője, *Julia Winterberg* elhívást érzett arra, hogy Magyarországra költözzön és elindítsa magyar nyelven is a zenei csoportot. Sajnos a hatóságok nem engedték, hogy a kórus, amelyet létrehozott, Continental Singers néven működjön, ezért a Jubilate nevet adtuk neki. A rendszerváltásig ezen a néven, de a Continentals stílusában és elhívásával működtünk. Papíron csatlakoznunk is

kellett a református egyházhoz, református kórusként voltunk nyilvántartva. Már a kezdeti időszakban is rengeteg segítséget kaptunk magyarországi protestáns gyülekezetektől, erre szükség is volt, hiszen a pártállami diktatúrában keményen ellenőrizték minden lépésünket.

A kórus az elmúlt 25 évben változatos és évről évre megújuló zenei programmal látogatott el a legapróbb falvaktól a legnagyobb településekig, hogy Isten üzenetét, reményt és hitet tolmácsoljon a koncertre látogató közönségnek. „Nem szeretünk nemet mondani egyetlen felkérésre sem – csatlakozik a beszélgetésbe *Lukács Évi*, a csoport jelenlegi művészeti vezetője. – Az evan-

géliumra mindenhol szükség van, és azt tapasztaljuk, hogy nyitottak az emberek Isten üzenetére.”

A szeptember 14-i koncert egyszeri és megismételhetetlen alkalom lesz, igazi ünnepre készülünk – meséli *András*. – Isten méltó arra, hogy megálljunk és rácsodálkozunk az ő munkájára, kifejezzük hálánkat és tiszteletünket. A több mint 100 fős nagy-kórus és nagyzenekari felállás mellett neves szólisták, a zenei és színházi élet nagyjai, meghívott előadóművészek is a színpadra lépnek. A rendhagyó produkció rávilágít majd az együttes történetének eddig sohasem hallott részleteire is, és a különböző művészeti elemekkel tarkított előadás igazi lelki felüdülés lesz azok számára, akik már ismerik a Continental albumait, s azoknak is, akik csak bele kívánnak tekinteni a mai modern keresztyén zene és művészet világába.

Sok szeretettel és egy különleges estével várunk minden kedves barátot és vendéget!

További információk és jegyrendelés a www.continentalsingers.hu honlapon.

(folytatás az előző oldalról)

Ha megnézzük a demokratikus vezetőválasztások eredményeit, akkor a hierarchikus irányításnak nincs szégyellnivalója.

Az egyház kegyelmi valóság.

Az egyháznak, ha hú akar maradni Krisztushoz, akkor mindig az ellentmondás jeleként kell megjelenie.

A lengyel katolikus egyház nem az állam támogatásából, hanem a nép szeretetéből és anyagi áldozatvállalásából maradt fenn. Szűk, szoros fészerekből kialakított népi templomaik vannak zömmel, és nem a földesurak reprezentációs épületeiként – de a nép magáénak is érzi ezeket a templomokat.

A történelem adottság, és nem kívánságműsor.

Balogh Zoltán

az Országgyűlés emberjogi bizottságának vezetője, református lelkész

Isten társaságában – ő ugyanis soha sincs önmagában egyedül – van az emberi élet alapstruktúrája.

A keresztyénség nem állapot vagy igazolvány, amit megszereztek, hanem út. Lehet rajta menni öt centimétereket, de kilométereket is. Bármikor továbbmehet az ember rajta.

Pál Ferenc

Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog és Államtudományi Kara, Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézet munkatársa, „pálferifüggőség”-okozó

Spirituális értelemben ki a felnőtt? Aki szabadsággal éli meg kapcsolatát embertársaival – Istennel –, és képes az elköteleződésre.

Bármely pap meglehet lélektani alapok nélkül, de ez azt fogja jelenteni, hogy a hozzá érkezőket nem lesz képes egészen látni. Márpedig a gyóntatószékbe nem egész emberek érkeznek, hanem csak szeletek.

Jobban izgat a valakiért, valamiért való létezés, mint a valami ellen.

A keresztyénség lényege a szakrális tartalom. Ha például egy börtönviselt ember csak erkölcsi követelményekkel találkozik, könnyen gondolhatja, hogy a keresztyénség másról sem szól, csak ítélekezésről.

Nem szeretném idealizálni Krisztus halálát, a kínszenvedést, mert ő nem belehalt, hanem beleélte magát a világba!

MANDULA

A rózsafélék (*Rosaceae*) család szilvafélék (*Prunoidae*) alcsaládjába tartozó mandula nemzetségbe (*Amygdalus*) mintegy 40-50 faj tartozik, de ezek közül is csak két fajt termesztnek. Nagyméretű (6–8 m) lombhullató fa, mely erős törzset és elsűrűsödő koronát nevel. A faj páratlan szívósságánál fogva megtelepszik a napégette, száraz, sziklás lejtőkön is, de itt inkább bokor alakot ölt és sok helyen alacsony (2–3 m) bozóttá törpül. Koronája lehet felfelé törő kúp alakú (piramidális), kiszélesedő gömb alakú vagy szétterülő, szabálytalan korona csüngő ágakkal. A kéreg barnásszürke vagy sötét barna, apró pikkelyesen repedezett és mélyen barázdált. A sima hajtása egyenes, de később gyakran tövises a rövidhajtásokon. A mandula termőrész és rügy alakulása nagyon hasonlít az őszibarackéhoz. A hosszabb termővesszőkön itt is hármass rügycsoportok (két szélén virágrügy, közepén hajtásrügy) fejlődnek. Keskeny levelei hosszukás oválisak vagy lándzsásak és hegyes csúcsban végződők. A levélszéle finoman fogazott. A mandula igen korán virágzik a lombfakadás előtt. A nagy (3–5 cm átmérőjű) virágai igen rövid nyelen ülnek egyesével, esetleg párosával. Inkább rózsaszínűek, de lehetnek fehérek is. A 3–4 cm hosszú csonthéjas termése hosszukás tojásdad alakú, burka szürkészöld, sűrűn szőrözött, amely az éréskor hosszában felreped, s kihull a sárgás vagy barnás csontár. A héjas formában átlagosan 3–4 g súlyú a magból, aránya fajtától függően 20–70%-os.

A mandula gyógyhatásai: Az a hír járja róla, ha naponta elfogyasztunk belőle négyet-ötöt, elkerülünk számos betegséget. A szervezet magas koleszterin- és trigliceridszintje felelős lehet a súlyos szív- és érrendszeri betegségek kialakulásáért. Manapság sokan szenvednek ilyen megbetegedésben, és a koleszterin csökkentése érdekében számos új szert fejlesztettek ki. Ugyanakkor vannak természetes források is, ilyen például a mandula. Kimutatták, hogy akár a nyers, akár a pörkölt mandula, de még a belőlük készült mandulavaj is képes csökkenteni mind a trigliceridek, mind pedig a koleszterin mennyiségét a vérben.

KÖZÖNSÉGES MANDULA

AMYGDALUS COMMUNIS (PRUNUS DULCIS) /Miller/ WEBB.

„Amikor másnap Mózes bement a bizonyosság sátrába, látta, hogy a Lévi házából való Áron vesszeje kivirágzott, bimbót fakasztott, virágot növelt, és mandulát érlelt.” (4Móz 17,23)

„Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körs-körül siratók járnak.” (Préd 12,5)

A Bibliában az alábbi igehelyeken találkozhatunk vele: 1Móz 28,19; 30,37; 35,6; 43,11; 48,3; 2Móz 25,33; 37,19; Józs 16,2; 18,13; Bír 1,23.26; Préd 12,5; és Jer 1,11. A mandulafa héber nevei a *šāqéd* és a *lúz* szavak. A héber *šāqéd* kifejezés az ékesít igén kívül még fát, hajtást és termést jelent, és az arám fordításban *lúz*-ra változik. A héber szövegben is két vagy több helyen szintén szerepel a *lúz* szó. Például az 1Móz 28,19-ben települést, a 30,37-ben fát jelölve. Az arab és a kurd zsidók a *lúz* szót ma is a mandulafára, a *šāqéd* szót pedig a termésére használják. De az is lehetséges, hogy a két héber név két különböző mandulafajt vagy fajtát jelölhet meg. A mandula ősi kultúrnövény.

A mandula mint jelkép

A néphitben a papság buzgóságát és hűségét jelképezi az izraelita pénzekben „makkabeusi liliomként” ismert Áron vesszeje. Az éjszaka folyamán gyorsan kihajtó és virágzó és termést hozó vessző az éberség és ébrenlét jele (Jer 1,11). Ezenkívül Isten állandó jelenlétét szimbolizálják a menóra ágain és a frigyládán lévő

mandula alakú díszítések, amelyek Isten hatalmát és hűségét is tudatosítani kívánják számunkra. A virágzó ág Áron pappá választásánál Isten jóváhagyásának a jele, mely a keresztyén szimbolikában az eljövendő Megváltó előképévé vált. A királyok és a vezetők ruháján felvarrt mandulahajtás a tekintélyt, hatalmat jelképezte.

A korai virágzás az istenfigyelésre, a gyorsan lehulló szirmok az ember bűnösségére, a mag keserűsége pedig a büntetésre figyelmeztet bennünket. Isten jelei mindig teljes értékűek számunkra: a remény zöld levélét, az igazság fehér virágát és a szeretet ízes gyümölcsét fejleszti ki a szívünkben. Gondolj vissza az életedre! Hol tapasztaltad meg Isten segítségét, kérésed, vágyaid váratlan teljesülését? Ha semmit sem kértél, akkor is meglepő számodra, testvérem, hogy ezeket mégis megkaptad az Úrtól. Isten mindenkit egyformán szeret. A különbség csak annyi, hogy a hívő lélekkel nem csupán „szerencseként”, hanem az Úr ajándékaiként is megélheted sikereidet. Isten bennünk élő Szentlelke által tanít, vezet, őriz és munkálkodik, aminek nagyon sokféle jele van. Mennyire figyelsz rá, kedves testvérem? Észreveszed-e ezeket a jeleket? A Lélek megnyilvánulásait vehetjük csodáknak is, de a hívő számára ezek éppoly természetesek, mint a biológiai jelzések. A kegyelem és a segítség áradása pedig érthetetlen magasságokat érhet el. Tőlünk függ, mennyire vagyunk képesek magunkat átadni a Lélek gyógyításának és irányításának.

Ifj. Fejér László

Áldott misszió

Más kultúra, más nyelv, más szokások, más körülmények. Ki ne vágyrna egy ilyen missziós területre? Ki ne szeretné megtapasztalni, hogy Isten mindenütt jelen van s munkálkodik az emberek szívében? A jó hír az, hogy ehhez a lebilincselő szolgálathoz nem kell több ezer kilométert utaznunk, elég, ha felpakoljuk az autót, jól teletankoljuk és elindulunk Kékcseré vagy Újlétára a cigány testvérek közé, ahogyan ezt mi is tettük egy szép szerdai reggelen. Az út során lehetőségünk nyílt roma testvérek bizonyágtételét meghallgatni a rádióban (CD-ről), szóval az a kb. 250 km gyorsan elrepült. Nagyon izgatottan érkezünk meg. Amikor befordult az autó, kicsit mással találkoztunk szembe, mint amit vártunk. A gyülekezeti ház, amin renoválási munkákat kellett végeznünk, a cigánysor kellős közepén volt. A poros utcát kétoldalt öreg házak szegélyezték, melyek előtt tulajdonosaik álltak, s eleinte kicsit szúrósan, kérdően nézték, hogy kik is vagyunk. Bevallom őszintén, kis félelemmel szálltam ki az autóból. Mindenki fél az ismeretlentől. Az első találkozás és bemutatkozás után mindenki szerető és barátságos volt, testvérként fogadtak minket. Jó volt érezni azt, hogy nincsenek köztünk ellentétek. Különbözőségek voltak, de Isten előtt mindenki egyenlő, akárhol lakik, bármivel foglalkozik. Kétnapos ottlétünk során sikerült baráti kapcsolatokat kialakítani, önzetlen segítséggel, vendégszeretettel találkoztunk. A gyerekek örömmel vettek részt a munkálatokban (csatornatisztítás, árokpucolás, gyomlálás, kapálás) még ha némelyiküket a játék és a zsványáság jobban is érdekelte. Jó volt látni a gyerekek csillogó szemét, hogy annak ellenére,

hogy mennyire egyszerű körülmények között élnek, nagyon nyitott a szívük a szeretetre, mindennek őszintén örülnek és vágyják a közösséget. Nem köti le őket a számítógép, és nem fosztja meg őket a barátokkal töltött idő, a felebaráti szeretet érzésének élményétől. Nagy öröm van a szívemben, hogy egy ilyen helyen lehet egy gyülekezet, egy imaház, ahol az emberek éheznek a szeretetet, nem a világi körülményeikre tekintenek, s nem kerültek bele a nagyvilági élet sodrásába. Isten itt is, mint bárhol máshol, hatalmas változásokat tud hozni az ott lakók életében. Másik nagy hálaok és imatémaként említeném az újlétai cigány gyülekezetet. Ez az imaház nem a cigánysoron van, hanem némileg (egy sarokkal) odébb. Itt rögtön az első este meghallgathattunk bizonyágtételeket, imádkozhattunk együtt, és a hétvége csúcspontjaként részt vehettünk egy istentiszteleten. Az itt eltöltött pár napot is a munka és az ismerkedés töltötte ki. Ablakpucolás, festés stb. A vasárnap alkalmával nemes egyszerűséggel zajlott, de mégis megvolt a varázsa, látni azt, hogy Isten hívja magához az embereket, vágyat ébreszt a szívükben arra, hogy többet megtudjanak róla, s némelyeket pedig a szolgálatban akar látni. Nehéz sorsú, keményszívű embereket tört össze Isten, hogy a cigány gyülekezet élére állítsa őket. Jó ismét rádöbbenni arra, hogy az Úr milyen hatalmas, és a saját kicsinyhitűségünket, előítéleteinket félretenni. Meglátni, hogy Isten mindenkit ugyanarra hívott el, igazi életátformáló megtérésre. Kérem az olvasókat, imádkozzanak a cigány testvérekért.

Köszönettel és szeretettel
egy fiatal a váci ifjúságból:

Balla Péter

Verssarok

Fohász

*Köszönöm azt, Uram, hogy élek,
köszönöm azt, hogy ép hitem,
s hogy e világban ím, a lélek
gyönyörű házáat építem.*

*Köszönöm azt, hogy sok bajomban
a te igéd vigasztalás,
s hogy ahol ennyi fájdalom van,
tovaröpít egy jó varázs.*

*Valami mindig talpra állít,
valaki mindig megsegít,
rövid utunk kálváriáit –
járva az átkok berkeit.*

*Köszönöm azt, hogy vársz a mennyben,
s hívogató szóád rám talál.
A sugaras, kék végtelenben
köszönöm azt, hogy nincs halál.*

Bede Anna

Úgy élj

*Úgy élj, hogy az egész világ
Figyeli minden léptedet,
Látja, hogy őszintébb, tisztább vagy,
S kutatja békességedet.
Úgy élj, hogy az egész világ
Ítéli minden léptedet,
Látja, hogy nem egyedül vagy,
S kutatja gyengeségedet.
Úgy élj, hogy az egész világ
Benned Jézust ítéli meg.
Szemükben Ő nem több, csak az,
Akinék te képviseled.*

Bálint Zoltán

Végrendelet

*A világot úgyis ki kell bírni.
Ne engedd a virágokat sírni.
Ne engedd a madarakat félni,
a hűséget hóban elvetélni,
az álmokat este megalázni,
almafákat áprilisban fázni,
a percek ne engedd megállni,
ablakokat örökre bezárni,
csillagfényű éjszakákra lőni,
ösvényeket indákkal benőni.
Ameddig a vállad íve bírja,
vigyázz minden virágtalan sírra,
vigyázz minden társtalan magányra,
füstre, fényre, ember-glóriára.
Aki árva arccal sír az égre,
takarj szelíd álmat a szemére.
Tanulj könnyet, sebet, jajt szeretni:
valakinek embernek kell lenni.*

Bényei József

Hőségriadó és a minisztériumok

Hallgattam a közleményt a rádióban, hogy harmadfokú hőségriadót rendeltek el hazánkban, rögtön hozzátették azt a közhasznú információt, hogy könnyítettek a minisztériumi dolgozók ruházatán is. A férfiaknak ezen idő alatt nem kötelező az öltöny és a nyakkendő, a hölgyek pedig levehetik a harisnyát és rövidebb szoknyában is megjelenhetnek. Na ez volt az a perc, amikor ismét feljajdult a szívem, hisz régóta fáj, amikor látom, hogy sok hívő hogyan jelenik meg az istentiszteleten.

Hiszen mi az alapgondolat? A földi hatalom megköveteli azt a megbecsülést az öltözetben is, ami fontossági helyzetét is demonstrálva neki kijár. De kérdézem... Istennek ez nem jár? Igazából ki a magasabb hatalom? A valódi mennyei király, vagy az a földi képviselő, akinek az ő uralmából valamennyit leadott? Miért kérdezem ezt? Mert igen fontos a hívők életében a tisztelet megnyilvánulása is. Sokan azt gondolják, hogy Isten egy „pajtika”, akivel bármikor bármit meg lehet tenni! Az a hívő, aki egy minisztériumi jutalom átvételére sose menne el strandruhában, megjelenik ebben az Isten házában. Nem magasabb rangú dolgok történnek itt, mint egy minisztériumban? Láttam sportnadrágos 20 év körüli bemerített fiút, aki ígéretes közben a pattanásokat nyomta a lábán. Láttam olyan nőtestvért, aki rendszeresen átlátszó, ujjatlan ruhájában jelent meg, amelyben minden-hova belátást engedett az öltözete, és senki se szólt neki. Ha pedig valaki szeretettel beszélget vele erről, nos, azt vetik meg. Vajon miért? Ma egyre divatosabb a „hasam kinn van” irányzat a templomokban is, mindez olyan szűk farmerral, ami bizony vágykeltő lehet sok fiatal szemében...

De miért? Miért tűrjük ezt el? A szeretet jegyében? Kétlem! Inkább a lustaság jegyében: jaj, nehogy már rám haragudjon valaki, de hogy ezt látni Istennek milyen fájdalmat okoz, az nem számít?! Hiszen Isten elmondta nekünk, mit szeret. Hadd idézzek két igét, amely most feljött a szívemben: „Szentelen képet vág a büns ember, a becsületes pedig rendben tartja dolgait.” (Pél 21,29) „...minden illendően és rendben történjék!” (1Kor 14,40)

Salyámosy Éva

A hal nélküli halászok példázata

Történt egyszer, hogy volt néhány ember, akik halászosoknak nevezték magukat, és íme, sok hal nyüzsgött a környék vizeiben. Az egész vidéket patakok és tavak tarkították, mind-egyikben tömérdek a hal, és a halak éhesek voltak.

Azok, akik halászosoknak nevezték magukat, heteken, hónapokon, éveken keresztül tanácskozássra ültek össze, és hivatásukról, a halászatról, a bőséges halállományról és arról beszélgettek, hogyan lehetne halászni. Évről évre pontosan megfogalmazták a halászat jelentőségét, hivatásként emlegették a halászatot, és bejelentették, hogy a halász elsődleges feladata mindig is a halfogás. Állandóan új és jobb módszerek és a halászat új és jobb meghatározásai után kutattak. Ám egy dolgot nem tettek: nem halásztak. Nagy, műgonddal megtervezett és költséges oktatóközpontokat építettek, amelyek eredeti és elsődleges célja az volt, hogy a halászosok megtanítsák a halfogás fortélyaira. Mindezek alatt az évek alatt tanfolyamokat tartottak a halak szükségleteiről, természetéről, osztályozásuk módszereiről, a halak pszichológiai reakcióiról, és arról, hol lehet halakat találni.

Az oktatóknak doktori címük volt a halászat tudományából, ám ezek az oktatók nem halásztak. Kemény, szorgalmas tanulás után évről évre sokan végeztek és kaptak diplomát halászatból. Egy, a halászat szükségességéről tartott tanácskozás után egy fiatal résztvevő elment halászni. Másnap arról számolt be,

hogy két nagyszerű halat fogott. Kiváló fogásáért kitüntették, és felkérték, hogy lehetőség szerint vegyen részt az összes fontosabb tanácskozáson, ahol elmondhatja, hogyan akadt a horgára a két nagy hal. Abahagyta tehát a halászatot, hogy legyen ideje beszámolni a többi halásznak, és filmet készítsen a nagy fogásról. Jelentős tapasztalata jutalmul bevásárolták a halászosok szövetségének elnökségébe is.

El kell ismernünk, hogy a „halászosok” között sokan valóban odaadó buzgalommal végezték a dolgukat, áldozatokat hoztak, és minden nehézséget vállaltak. Hiszen nem mesterüket követték-e, aki azt mondta: „kövessetek engem, és én emberhalászként teszlek titeket”? Képzeliük el, hogy megsértődtek néhányan, amikor egyszer valaki felállt, és kijelentette, hogy akik nem fognak halat, nem is igazi halászosok, akárhogy erősködnének. Megállapítása mégis helyesnek tűnt. Halász-e az az ember, aki évről évre nem fog halat? Követi-e valaki a Mesterét, ha nem halászik?

Ismeretlen szerző

Bibliai kérdések és válaszok

A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, azóta az Isten országának örömhírének hirdetik, és mindenki erőnek erejével törekszik feléje. (Lk 16,16)

Erőszakkal törnek be az emberek Isten országába? Hát nem kegyelem által lehet bejutni?

Nem arról van szó, hogy Isten országa a törekvők erőszakának esik „áldozatul”. Nem is arról, hogy a törtétek erőszakos ostrommal „veszik be” Isten országát.

Isten kegyelme azok számára nyitja meg a menny kapuit, akik önmagukon vesznek erőszakot, akik

önmegtagadó odaszánással követik Mesterüket (vö. Mt 16,24–25).

Persze ezt csak azok gyakorolják, akik mindennél drágábbnak tartják a megtalált „Kincset” (Mt 13,44). Akik viszont eljutottak erre a látásra, azok élet-halál kérdésének tartják a szoros kapun való belépést és a keskeny úton való járást (vö. Lk 13,24).

Ez az igyekezet sem helyettesíti azonban a kegyelmet, hanem arra szolgál, hogy a bűnös ember megragadja a kegyelmi lehetőséget, és éljen azzal, illetve azáltal.

Dr. Almási Tibor

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

Bajai kreatív foltműhely Bemutakozik a Bajai Baptista Gyülekezet női köre

kálkodhatunk, s láthatjuk, ahogy kézbe veszi az életet.

A foltműhely ötletgazdagságát és alkotókedvét bizonyítja a sok elkészült munka, melyet már városi szinten is bemutatunk egy kiállítás keretében. Tagjaink több országos rendezvényen is eredményesen vettek részt.

Csodaszép munkáinkból bárki megtekinthet ízelítőt, s a foltkör életét is nyomon követheti blogunkon: www.bajaikreativfoltmhely.blogspot.com.

Azzal a küldetéssel indult a foltváros kör 2008 őszén a bajai imaház kistermében, hogy miközben alkotunk, a nagy Alkotóról tegyünk bizonyosságot – kapcsolatokat építve és mélyítve, az alkotás örömeiben osztozva.

Ezzel a céllal hirdettük meg első foltváros délutánunkat, melyen bibliaborítót készítettünk szeminel technikával. Nagy örömeinkre közel húsz asszony jött el a városból, akik mára aktív és kreatív alkotói a foltműhelynek. Istennek hála, szinte minden alkalommal új arcok jelennek meg körünkben!

Ebben a munkában fontos részt vállalt Nagy Mária és Farkas Natália testvérnő, akik Csantavérről (Vajdaság) jönnek hónapról hónapra, és csodaszép mintákra tanítanak bennünket. Nagyon hálásak vagyunk az ő állhatatosságukért, odaszánt életükért, melyet Istenről tesznek bizonyosságot.

Fontosnak tartjuk, hogy a vidám együttlétben, beszélgetésben, varrogatásban sose feledkezzünk meg a lényegről, Jézus Krisztusról. Célunk, hogy ő legyen a középpontban. Nem múlhat el alkalom igei gondolat, biztonyságtétel nélkül. Hisszük, hogy a növekedést Isten adja!

Meg vagyunk győződve, hogy Isten kezében fontos eszköz ez a miszió. Kiváltság, hogy vele együtt mun-

Köszönjük mindenkinek, aki imájával támogatja a misszionát! Istené legyen a dicsőség!

„Az életünk egy világos és sötét foltkból varrt takaró. Minden élmény és érzélem bele lett szöve. Valóban, életünkben változnak a világos és sötét színek, de Isten az, aki csodálatos, egyedi mintát alkotva jól tudja, milyen színt kell használnia, hogy tökéletes terve a mi életünkben megvalósuljon.”
(Műhelygondolatok – 1. alkalom)

Bócsáné Vári Blanka

Nagyon csokis sütemény

30 dkg liszt, 22 dkg puha vaj, 30 dkg cukor, 1 csomag vaníliás cukor, 2 tojás, 3,5 dkg cukrozatlan kakaópor, 25 dkg keserű csoki, 1 teáskanál sütőpor, csipet só

A vajat a cukorral és a vaníliás cukorral habosra keverjük, majd hozzáadjuk a tojásokat. Rásztáljuk a lisztet és a kakaót, hozzáadjuk a sót, a sütőport, valamint a kockákra vágott csokoládét, és az egészet ösz-

szedolgozzuk. A tésztából kis gombócokat formálunk, és a tepsiben tisztes távolságra tesszük őket egymástól, ugyanis a melegtől kissé szétfolynak. Közepesen előmelegített sütőben 10 percre sütjük. Lehet, hogy kicsit puhának tűnik, amikor kivesszük, de úgys szilárdul, miközben hűl, különben pedig kiszárad. Frissen lágy és krémes, de hidegen is nagyon finom sütemény.

„Nincs rejtve melege elől semmi”

Későn kezdődött, de tart még a nyár, ám az évszak elején hallott-olvasott körülmintő napvédelemre intő tanácsok nyomán támadt óvatosságunk talán már ellankadt a hőségben... Hadd idézzük fel most röviden a legfontosabbakat!

A magas faktorszámú, bőrgyógyász által tesztelt, bőrtípusunknak megfelelő fényvédők használata legyen a mindennapos testápolás része kora tavasztól késő őszig! Ez mindenkire vonatkozik: nőkre és férfiakra is (számukra kevésbé természetes, napi tevékenység a bőr krémezése, ezért „veszélyeztetettek” – vigyázzunk rájuk!).

Különös figyelmet igényel a kisgyermek bőrének védelme. Szülőknél, pedagógusoknál, nyári táborok vezetőinek egyaránt védeniük kell a rájuk bízottakat. A gyermekkorban elszenvedett akár egyszeri leégés is rizikófaktor a későbbiekben a melanoma (bőrrák) kialakulásában! Tíz és négy óra között ne vigyük a gyerekeket napra, még felhős égnél sem! Tudnunk kell, hogy a káros sugarak nagy része a víz alatt és árnyékban is eléri a bőrünket.

Fokozott óvatosságra van szükség azoknak, akiknek sok anyajegy van. Ők a ruha alatt is használjanak fényvédőkrémet! A melanomás megbetegedések kilencven százaléka a festékes anyajegyekből indul ki, ezért fontos a rendszeres szűrésük. Mindenképpen forduljunk bőrgyógyászhoz, ha az anyajegy növekszik, megváltozik a színe, viszket, szabálytalanul válik, vérzik, új helyen jelenik meg, illetve ha rendszeresen irritációnak van kitéve.

Ne menjünk a napra friss (műtéti) heggel: nyomtalan gyógyulásuk csak akkor várható, ha a sebet nem érik a sugarak. Egészségünkhöz, jókedvünkhöz szükséges a napfény. Ne bújjunk el tehát a szoba mélyén a nyár hátralévő részére sem, de előzzük meg a bajt! Ne restelljük betenni a táskánkba a Biblia és az énekeskönyv mellé a fényvédőt sem, amikor szabadtéri istentiszteletre indulunk! És talán Tahiban augusztus 22-én a legelső hirdetések között az is elhangozhatna: „Most pedig mindenki alaposan kenje be magát, és kétóránként ismétlje...”

Dr. Hernádi Mária
bőrgyógyász

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Megéri keresztyénnek lenni? egy tapasztalat

Itt a nyár, a táborozások ideje. Sok gyermek- és ifjúsági program közül lehet választani. Egy ilyen táborban vettem részt a nyár elején, ahol gyermekeket taníthatam. Az első alkalmon feltűnt a gyermekek közönye, várták a beszélgetés befejezését, hogy focizni vagy játszani mehessenek. Próbáltam megérteni őket, és áttörni azokat a falakat, amelyek köztük és Isten ígéje között emelkedtek. Ahogy belekezdünk a beszélgetésbe, hamar rájöttem, hogy mi a legnagyobb problémájuk. A hívó életet úgy képzelték el, mint ami sok szenvedéssel, lemondással jár együtt. Szüntelenül olvasni kell a Bibliát, imádkozni, imaházba járni, viselkedni, nem szabad csúnyán beszélni, bizonyos számítógépes játékokat játszani... Istenképük inkább hasonlított egy szigorú, érzéketlen bíróhoz, mint egy szerető atyához. Elkezdtem hát nekik arról beszélni, miért is éri meg nekünk keresztyénnek lenni. A magam számára is fontos volt ezeket a tényeket újra átgondolni.

Merényi Zoltán

Megéri keresztyénnek lenni? tanítás

Mindenekelőtt szeretném leírni az egyik legfontosabb bibliai igazságot, hogy Isten jóságos és szerető. Ő azért teremtette a világot és benne minket, hogy szeretetét kiáradtsa ránk.

Elkezdtek tanulmányozni a Szentírás leghosszabb zsoltárát, a 119.-et. Tele van ez a 176 vers csodálatos ígéretekkel, áldásokkal, melyek az Ige olvasásából, tanulmányozásából, a törvény megtartásából, az Istennel való közösségből fakadnak.

Úgy kezdődik a zsoltár, „boldogok”. Isten tehát nem szenvedésre, hanem boldogságra alkotott bennünket. Amikor ítélt, azt is csak azért teszi, hogy megtanítsa bennünket az igazi életre, elvezessen a valódi boldogsághoz. Sokan keresik a boldog élet titkát, de olyan egyszerű azt megtalálni: „Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az Úr törvénye szerint élnek” (Zsolt 119,1). Csak el kell hinnünk, ki kell próbálnunk, és működni fog.

A következő áldás az, hogy aki Isten útján jár, az nem vall szégyent (6. vers). Mai szóval élve, nem lesz lúzer, vesztes. Élete kivirul, betölti rendeltetését.

Aztán az életünk megtisztul (9. vers). Nem kell szégyenkeznünk környezetünk, gyermekeink, de legfőképpen Isten előtt azért, ahogyan élünk, viselkedünk. Ötvenéves korunkra nem megy tönkre egészségünk, családjunk, kapcsolataink, munkánk fiatalokhoz hozott rossz döntéseink miatt. Időnk és erőnk nem a hiábavaló dolgokra megy el, értékrendünk helyreáll (37. vers).

Isten ígéje meglevenít bennünket (25. vers). Valódi élet költözik belénk, nem leszünk megfásultak, életuntak, kiégettek. Az az élet, amit csakis Isten adhat számunkra, több, mint biológiai létezés. Benne valódi öröm, béke van, és a leglényegesebb, a halállal sem lesz vége.

Vannak az életben, még a hívők életében is krízisek: csalódások, veszteségek, elutasítottság, gyász. Ilyenkor gyengének érezzük magunkat, talán még össze is törünk. A hit nélkül élő

ember csak önmagában vagy a másik emberben bízhat, de legtöbbször nem képesek felállni egy nagy pofon után. A hívó ember viszont erőt kap az Úrtól (28, 117. versek), és talpra áll. Mivel maga Isten ad vigasztalást számára (52, 76. versek).

Olyan sok döntéshelyzet adódik az életben. Nem mindegy, hogy milyen pályát választunk, kivel éljük le az életünket, milyen helyen fogunk lakni, ebben is segítségünkre siet az Úr. Vezeti életünket (35. vers), világosságot gyújt utunkon (130. vers), így tágas téren járhatunk, ha az ő tervét keressük teljes szívünkkel (45. vers).

A következő áldás a bölcsesség. Olyan szépen írja a zsoltáros: „Bölcsességben teszteljen engem, mint a parancsolatod, és enyém marad örökké” (98. vers). Ez a bölcsesség nem a világ bölcsessége. Iskolában nem tanulható, könyvekből ki nem olvasható. Ez a bölcsesség fentről származik, magától a Szentlélektől, aki elvezet minket minden igazságra, megtanít bennünket az élet dolgaira, a szellemi világ működésére. Nincs bölcsőbb az érett keresztyénél.

Az utolsó áldás, amit a zsoltárból kiemelek, hogy Isten megtartja életünket. Megőriz bennünket az életünk során, karjain hordoz minket, és bevezet mennyi otthonunkba.

Amikor ezeken az áldásokon elmélkedünk, akkor eloszlik minden kétségünk afelől, hogy megéri-e keresztyénnek lenni. Függetlenül attól, hogy milyen gyülekezet, világ vesz körül bennünket. Remélem, megértették ezt az üzenetet a gyermekek a táborban, és remélem, minél többen megértik ezeket az igazságokat ezen a nyáron.

Merényi Zoltán

Hogyan hatnak ránk az érzelmek?

„A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféléképpen szóljatok, és ne legyenek köztöttek szakadások, hanem ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz!” (1Kor 1,10)

Mikor az emberek az érzelmekre gondolnak, többségük fejében valami homályos, egyszerűen szertefoszló dolog „képe” jelenik meg, pedig érzetünk közvetlen hatással vannak testünkre, benne is a sejtek viselkedésére.

Rengeteg olyan helyzettel szembe kell néznünk, mikor a személyekkel szemben kialakult konfliktusból nem igazán lehet menekülni, mint például ha munkatársunkkal vagy főnökünkkel nem vagyunk teljesen kibékülve. Ilyen esetben nehéz, gyakran pedig lehetetlen elkerülni a viszályt, szervezünk viszont természetesen nem tud erről, így a negatív érzelmek ugyanolyan hatást váltanak ki, vagyis az izmok intenzív mozgásra készülnek fel, és feszülve maradnak, hiába szorítjuk háttérbe a késztetést a probléma távoltartására.

Agyunk nem örül annak, ha elnyomjuk felgyülemelő feszültségünket, és mélyen eltemetjük érzéseinket, hiszen ezek csak kárára vannak, és inkább szeretné feloldani a lerakódott érzelmeket, megszabadulni tőlük. Ezért van az, hogy ha hasonló lelkiállapotba kerülünk vagy ilyen szituációt élünk át, akkor nemcsak a friss, hanem a korábban rögzült érzeteket is igyekszik kiengedni az elménk. Erről beszélhetünk, ha valaki indulatosabban reagál valamire, mint az várható lenne. A

helyzethez nem illő reakció a dühös emberben is tudatosulhat, ilyenkor pedig még erőteljesebben próbálja útját állni az érzéseknek. Így alakul ki a 22-es csapdája, mely odáig fajulhat, hogy az átszenvedett élményhez épp hogy hasonló szituációt agyunk veszélyesnek tekint, és próbál belőle menekülni. Így viszont idővel képtelenek leszünk új, igazi megoldásokhoz nyúlni, döntéseket hozni, inkább a problémák kikerüléséhez szokunk hozzá, és ezzel nem tudunk kitörni az ördögi körből.

Tanácsos tehát mindig maradéktalanul átélni, kifejezni érzelmeinket, véleményünket, amikor csak lehetséges. A félelem és a fájdalom csak akkor válik igazán problémává, ha huzamosabb ideig tapasztaljuk.

Minden ember felgyülemlett indulatából adódó gondját más és más módon kell orvosolni, hiába hasonlóak a kiinduló okok. Azzal kezdjük, hogy realizáljuk, pontosan mitől tartunk, amit ösztönösen szeretnénk elkerülni, amely „fogságban tart minket”. Ha ezt letisztáztuk magunkban, már egyszerűbb a dolgunk. Megfontoltabban dönthetünk, hiszen jobban megismerjük saját magunkat, illetve életünket, és könnyebben lelhetünk új, megfelelőbb megoldásokra.

Persze itt is el kell mondani, hogy mindenki a saját sorsának kovácsa, vagyis mások is számos tekintetben segítségünkre lehetnek: rámutatni a bajok gyökerére, megértetni az összefüggéseket, de kizárólag mi oldhatjuk meg problémánkat.

(boty)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BÉKÉSCSABA: Július 20-án temettük **Csongrádi Miklós** testvérünk porsátorát 78 éves korában. Amíg köztünk volt, egyetlen imaórai és istentiszteleti alkalmat el nem mulasztott, és hangos imádságaival építette a gyülekezetet. A gyászistentiszteleten **Balog Miklós**, valamint a régi és az új baptista gyülekezet alkalmi énekkara hirdette a vigasztalás ígét.

GYULA: Életének 96. évében hunyt el gyülekezetünk legidősebb tagja, **Szabó Albert** bácsi. A gyulai temetőben 2010. július 29-én a vigasztalás ígét **Matuz József** hirdette a Zsolt 91,14–16 alapján: „Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt... Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégittem hosszú élettel...”

SZEGED-RÖSZKE: Június 21-én búcsúztunk **Szabadi Jánosné Brindás Flóra** testvértől a röszei temetőben. Súlyos betegsége folytán, 82. évében szólította haza az Úr. A szegedi gyülekezet hűséges tagja volt. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígét **Balogh Barnabás** lelkipásztor hirdette Jób 16,22. verse alapján. A szegedi énekkar szolgált.

BATTONYA: Július 14-én kísértük utolsó földi útjára **özv. Takács Antalné** testvért, akinek az Úr 98 esztendőjét ajándékozott. 1993-ban fiához Orosházára költözött. Férje és gyermekei római katolikusok voltak, így a temetésen **Bajnai István** kanonok, esperes, plébános és **Papp József** ny. lelkipásztor ígével, a környékbeli hívő énekes testvérek pedig áldott énekekkel szolgáltak.

SZÓD: Június 12-én búcsúztunk **ifj. Cserniczki András** testvértől, 76. évében hívta haza az Úr. 1975-től 2003-ig volt a szódi baptista gyülekezet vezetője, elöljárója. A temetés előtti estén emlékező és evangelizáló istentiszteleten **id. Révész Lajos** ny. lelkipásztor hirdetett ígét. A ravatalnál **Kotán Béla** lelkipásztor szolgált, a sírnál **Petrik Károly** örbottyáni gyülekezetvezető imádkozott.

H I R D E T É S E K

♦ **Lakás- és házfelújítást vállalkozók** A-Z-ig referenciával! Varga Építőipari Bt. Tel./fax.: 1/209-3030, 06-20-235-5859.

♦ **Kiadó lakás** Diákoknak Budapest, Nagyvárad térhez közeli garzonlakás kiadó. 45 000 Ft + rezsi. Érdeklődni: 17 óra után lehet a 06 /20/ 218-6340-es telefonszámon.

♦ **A Varga Ügyvédi Iroda** az alábbi jogi szolgáltatásokat kínálja ügyfelei részére:

- Ingatlanügyek, adás-vételi és egyéb szerződés készítése, képviselő

- Peres és peren kívüli eljárás, képviselő polgári ügyekben

- Cégek, alapítványok, egyesületek, egyházak alapítása, képviselő

- Elektronikus cégeljárás

Várjuk testvéreinket! Iroda: Budapest, XI. Orly u. 1. (5-ös kapucsengő) **Dr. Varga Irma** ügyvéd Tel./fax: 06-1-209-30-30, 0620-235-58-59.

Ma és holnap

*Ma magyar vagy, holnap senki,
Múltban élve könnyű lenni,
Hol a nép, s az összetartás,
Emberséged hol van, pajtás?*

*Ma magyar vagy, holnap néma,
Szádra két kéz tapad még ma,
Hangod folytatja diih és bánat,
Szavad fogoly, neved gyáva!*

*Ma magyar vagy, holnap béna,
Tétlen tested lusta séma!
Nem mozog már kezéd, lábad,
s nem véded meg kis hazádat!*

*Ma magyar vagy, holnap mi lesz?
Rendet benned ugyan ki tesz?
Ha elhagyod magyarságod,
Szíved többé nem találod!*

Szabadi Livia (poet.hu)

Én királpárti vagyok

*Én királpárti vagyok!
Istenem előtt hódolok.
Lelkem végtelen boldog,
Hogy vele lakhatok.*

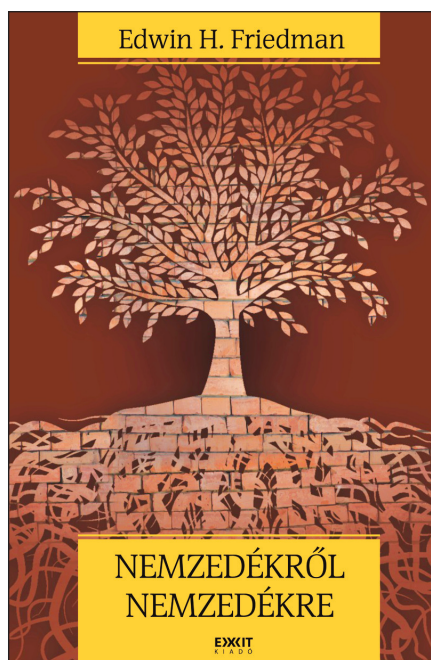
*Koldus voltam, szegény,
Csak ő adott reményt.
Befogadott, megtisztított,
Szerelmével elárasztott.*

*Most már biztosan tudom,
Csak ő a boldogságom!
Szívem csak érte dobog,
Én királpárti vagyok!*

Salyámosy Éva

E. H. Friedman: Nemzedékről nemzedékre

Exit Kiadó (Románia), 2008

Vannak könyvek, amelyek késséssel, de remélhetőleg nem végzetesen elkésve jutnak el hozzánk. Így van ez Friedman könyvével is, amit a szerző 1985-ben írt, de magyar fordítás idén áprilisban látott napvilágot. Joggal kérdezheti bárki, hogy akkor mi értelme van egy több mint húszéves munka magyar nyelvű megjelentetésének.

Friedmannak ez a könyve mindenképpen az egyik alapmű abból az amerikai kontextusból, amelynek összefüggéseit és tanulságait a magyar (gyakorlati) teológia területén is jól hasznosíthatjuk. Hiszen egyelőre úgy tűnik, hogy az általa felvázolt összefüggések továbbra is hatnak és érvényben vannak. Mindent annak alapján is bátran állíthatom, amit a magyarországi tíz év „aktív pasztorális tréningjei” alatt összegyűjtött gyülekezeti esetmódokból lelkipásztortársaimmal együtt én is felfedezhettem. Ezeket a „pasztorális tréningeket” azokkal a holland – a lelkigondozás és szupervízió területén is elismert – szakemberekkel tarthattunk, akik a Friedman által bemutatott elemeket is hasznosítva, a mai holland egyházi kontextusból jövő lelkészeknek már több mint húsz éve folyamatosan tartanak továbbképzéseket.

A szerző által felállított koncepcióban fontos szerephez jut egy olyan aktuális, rendszerszemléletű családmódel – és ezt különösen is ajánlom az olvasók figyelmébe –, melynek párhuzamai felismerhető-

ek a gyülekezeti életben is. Elgondolkodtatva a lelkészt saját családján, a gyülekezetben lévő családok kapcsolatain és a gyülekezeten mint családon.

Friedman is tudja, hogy nem minden családterápiás iskola hangsúlyozza és használja ugyanezeket az általa alapvetőnek tartott szempontokat és kifejezéseket. Ugyanakkor bátran érvényesíti saját modellje felállításában azokat a tapasztalatokat, amelyeket mint gyakorló rabbi szerzett. Ezért mindig élmény olvasni azokat a valóságos példákat, amelyek egy-egy teoretikus felvetést elővezetnek vagy éppen megválaszolnak. Együttal az ember könnyen túljut azon a vélelmezett akadályon, ami különbséget jelenthet a zsidó és keresztény, családi és egyházi hagyomány között. Nem megelégedve arról, hogy művét gyakorló lelkészeknek is ajánlotta, tartozzanak bármelyik felekezethez is.

Ajánlom ezt a könyvet azoknak, akik úgy szeretnék jobb lelkigondozók lenni (egyházi hovatartozástól függetlenül), hogy ezen a területen egyrészt naprakész ismeretekkel rendelkezzenek, és eközben azon is fáradoznak, hogy jobban megismerjék saját maguk, családjuk és gyülekezeteik belső összefüggéseit. Nem titkoltan segítséget nyújtva abban is, hogyan őrizzük és óvjuk teljes lényünket, így lelki egészségünket is, mint gyülekezeteket vezető lelkészek. Segítve önmagunkat odáig eljuttatni, hogy a mindennapi gyülekezeti munkánkban feszültség- és félelemmentesen tudjunk jelen lenni. Ezekből a felismert összefüggésekből kiválogatva azt, ami számukra is elfogadható és értelmezhető és a saját mindennapjaikban azonnal hasznosítható. Soha nem megelégedve arról a kiváltásos lehetőségről, hogy Friedman nemcsak általam, hanem nekem mint olvasónak is szól. Biztatva arra, hogy felismerjem a saját szerepem és a saját felelősségem mindabban, amihez mint kapcsolatokban vagy családban élő egyén és mint egy közösség felelős személye részt vehetek. Ez a könyv kitűnően alkalmas arra, hogy elősegítsen egy mai, jobb általános egyházi és helyi gyülekezeti praxist, melynek mindennapjaiban minden érintett egy jobb közérzettel lehet jelen.

Kocsev Miklós